

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ο ΤΕΛΕΥΤΙΟΣ ΒΕΖΥΡΗΣ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

"Ένας δούλος που γίνεται Πασσάς. Το παιδί του Γεωργιανού ταγκκάρη. Της τύχης τα γραμμένα. Πώς τέν άρπαξαν άπ' τους γονείς του. Από δούλος... αντίβασιλεύς!... Η επανάσταση των Σέρβων. Οι Σέρβοι ευγενείς που πωλούνται σαν κοπάδια στις άγερές. Ο Χουροί στην Πελοπόννησο. Μεγαλεία, δόξες και τιμές. Μία βασιλική πορεία από Ναυπλίου εις Τριπολιτσάν. Το τέλος του Άλη Πασσά. Ένα άτύχημα του Χουροί. Ήξηνατάσκαρες όμορφες κοπέλλες στο ποτάμι. Ο Χουροί άποκαρλίξεται μετά τον θάνατό του!... Το κεφάλι του ένδοξότατου. Τι έπαθε ένας Έλληνας δάσκαλος στην Πέλι κλπ. κλπ.

Μεχμέτ Χουροί - Πασσάς, έναντίον του όποιου εξέσπασε πρώτον ή 'Ελληνική το 1821 'Επανάσταση, ο μέγας, ο πούδς και ισχυρός Βεζύρης της Πελοπόννησου, ο έξοντόςας τόν 'Άλη - Πασσά, ήταν πρίν δούλος! Ο πατέρας του ήταν εταγκάρης, από άσημη οικογένεια και φτωχολάτρη. Είχε γεννηθή στη Γεωργία, την προίμη για τις όμορφες γυναίκες της. Το γυίο του, τόν Μεχμέτ, τόν άπαζανε από την οικογένειά του, μικρόν άκόμα και τόν πουθόρανε ως δούλο.

"Ετσι ο Μεχμέτ πέρασε κάμποσα χρόνια δουλείας σικρής και ταπεινής, όταν έξαρνα ή τύχη του τόν έβγαλε μιστούς στον σπαταριό του τόν Ναυαγό Κιοτσούκ - Χουσεΐν - Πασσά, ο όποιος τόν σματίφθηκε, τόν έλευθέρωσε από την δουλεία και τόν έβαλε σε μία δημοσία ύπηρεσία, της μεγάλης τότε, της δυνατής και άπείρατης 'Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Ήταν από την δουλεία και τόν έβαλε σε μία δημοσία ύπηρεσία, της μεγάλης τότε, της δυνατής και άπείρατης 'Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Στην ύπηρεσία αυτή ο Μεχμέτ έβρινε χρόνια άρεκέτα, ως που έγινε άνδρας πλέον. Τόσο καλός ήταν δε και τόσο τιμωός, που ο ναυαγός τόν διάσωσε τέλος έναν από τους τασισητάς του. Στη νέα του αυτή θέση, άνέλτηκε ο Μεχμέτ, τόσα προτερήματα και δραστηριότητα τόσο μεγάλη, που ο Κιοτσούκ-Χουροί και ένας άλλος πατριώτης τόν Πασσάς, ο Μεχμέτ Χουροί, τόν έζωησαν στά 1803, όταν ήταν Σουλτάνος ο Σελίμ ο Γ', τόν έζωησαν, έμην, Πασσά!

Την έποχή αυτή ή Άνταρτα, σπαραζότανε από εμφύλιες ταραχές και έσωτερικές άνομιλίες. Τούρακι, Μαυροί και Σουλτανοί, είχαν πιστά άνωτατάς τους, θέλοντες να καταλάβουν ο καθένας την άρχη του τόπου, και σπαραζόντουσαν έθνη και λυσσαλέα.

Για να βάλη τάξη ο Σουλτάνος στην κατάσταση αυτή, έστειλεν ένα ως αντίβασιλέα και βεζύρη τού Κιαιρού, τόν Μεχμέτ Χουροί Πασσά.

Ο Χουροί στην άποστολή του αυτή διεκρίθη ως άνδρας στρατιωτής και αξίος διαλωμάτης και καταδάμασε τους έγδρους του Σουλτάνου και την άναρχία. Ως αντίβασιλεύς τού Άντίουτ έβρινε ως τόν 'Οκτώβριο του 1806, άπότε διορίστηκε στη 'Εφιμλή Βαλεσής, δηλαδή Γενικός Διοικητής της Ρούμελης. Στά 1808 όμως που άνέβηκε στον θρόνο ο Μιαχμοίτ ο Β' τόν μετέθεσε στη σατραπεία της Σφιάς.

Την ίδια έποχή οι Σέρβοι σηκώσαν επανάσταση ένάντιον των. Έστίαν τότε ο Χουροί έναντίον τους, τους έπέτεθη και καταθώσε και κατατίξη την επανάστασι. Η πανολεθρία τόν Σέρβου ήταν μεγάλη. Ο λαός τρωρήθηκε και βασανίστηκε με άνήκουστος θρηπίδες. Οι προύχοντες Σέρβοι πουλήθηκαν στην άγορά της Κωνσταντινουπόλεως ως ενόχλητα άνδράκια. Το Σερβικό Έθνος έπαδονώθηκε για καλά. Η Σερβική επανάστασι πύλησε στο άμα τόν ήρωϊκόν έντασιατόν.

Κατόπι αυτου ο ένδοξος πλέον Χουροί ξαναδιορίστηκε Βαλής της Ρούμελης. Έπειτα μετέβη στον Χαλέπι και στά 1820 στην Πελοπόννησο.

Όταν ήλθε ο Χουροί στην Πελοπόννησο, βρήκε τόν τόπο σε κάμπον άνάταρτο. Ήσαν ή παρασηνές 'Ελληνικές 'Επανάστασις. Οι άπόστολοι της Φιλιάς 'Εταιρείας περιετρυναν την χώρα, φημες περί έβιγέρσεως κολληοφροσύνας παντού και ή δημοσία τάξις ήγει διασαλευθεί. Γι' αυτό άναβώσε ή 'Υψηλή Πύλη έζωσε τόν Χουροί άνεμόνα και καθήλαγο της Πελοποννήσου και τόν έδωσε έπάλαιτο έξουσία τους και θάνατον εις τόν και σαράθειν της, για να προλάβη τα επαναστασιακά κινήματα τόν Έλληνον και άποφύγει την τάξη διά παντός μέσου.

Ο Χουροί ήταν ο έφιναντέστερος Πασσάς της Αυτοκρατορίας. 'Υπήρξε μεγαλοπρεπέστατος, έπιβλητικώτατος, δραστηριώτατος, άνδρείος, πολυέταμος,

άλλά και αμειόδοτος και θρηϊώδης σε άνήκουστο βαθμό, άκατατος σαν γρανίτης και φοβερός με όλη τη σημασία της λέξεως.

Στην Πελοπόννησο κατέβηκε με μία πομπή ό Ασιατική μεγαλοπρεπέτα. Έπαρνε μαζί του ένα πλήθος αϊακών, έπιτελών, και όκολούθουν. Είχε ένα πολυάριθμο χαρέμι και πλήθος από ύπηρετες.

Η άποσκευές του δε, ήταν πολυτελέστατες. Από το Ναύπλιο ως τη Τριπολιτσά, το πέρασμά του ήταν μία άποθέωσις. Έφτασε στο Μωρηά στις άρχες Νοεμβρίου και παρα τόν βροχερό καιρό, παντού από όπου και άν έτέρας ραγιάδες 'Έλληνες και Τούρακι πάσης τάξεως έτρεχαν και έπερταν μπροστά του στα πόδια του, προσκυνόντας τον, παντού τόν έποδοχόντουσαν σαν ήγεμόνα!

Εύτυχώς λίγες μόνον ήβδομάδες έβρινε ο Χουροί στην Πελοπόννησο. Ο Σουλτάνος, έπειδή ο πόλεμος κατά τόν 'Άλη - Πασσά της 'Ηπειρου, τραβήσαν άρεκτόν καιρό, απέβηκε και πάλιν στον Χουροί, όπως έκανε και σε κάθε δύσκολη περίστασι της Αυτοκρατορίας. Και τόν Δεκέμβριο του 1820, τόν διαόρισε σατραπήν τού στρατοπέδου της 'Ηπειρου και τόν προέβασε και πάλιν σε Βαλή της Ρούμελης.

Τόν 'Ιανουάριον του 1821 έβρινε ο Χουροί από την Τριπολιτσά για τα Γιάννενα και στις 24 'Ιανουαριου του 1822 έδάμασε και κατέφερε τόν 'Άλη - Πασσά. Με το νέο του αυτό στρατιωτικό καταθώμα ο Χουροί άποθώθηκε και άνομάστηκε: Λα φ ν ο σ τ ι φ ή ς σ τ ρ α τ η π ο υ χ η ς κ α ι α ή τ η τ τ η ς ή ο υ ς τ ή ς 'Α ν α τ ο λ η ς!

Η δόξα του είχε φτάσει στο ζενιθ, όλοι οι στρατιωτικοί άνδρες τόν θαμίζαν, οι πολιτικοί τόν εκτιμώσανε πολύ, οι Τούρακι λοιπά, οι ραφροί και ο λαός τόν έξαιμώσανε και ο κόσμος όλος και ίδιος ή 'Ανατολή, είχε γμάσει από το όνομά του.

Από τη στιγμή όμως άκριβώς που έφτασε στα μεσοφάνα της δόξης του, άρχισε ο άσθη τού να όχημα.

Τώρα είχε φροντίσει πλέον για καλά ή 'Ελληνική 'Επανάστασις.

Κ' ή Πύλη απέβλεπεν πάλιν στον Χουροί, για να την καταστείλει και τόν διαόρισε άριστάρχη τόν της νέας εσατραπείας. Ένώ όμως ήταν έτοιμος να κινήσει κατά τόν 'Έλληνον, όπως έβρινε και άποθώδηκα, ή μόν άρχηγα του στρατού άνετέθη στον Μεχμοίτ - Πασσάν της Λάμας, ο δε Χουροί, παραγωνισθείς, διετόχη να μείνη στη Λάμασα, ως τρωπόδότης και έπόπτης της όλης εσατραπείας. Έμεινε λοιπόν στη Λάμασα και ζώσε σε μία άπογοητεία και μελαγχολία, αναλογίζόμενος τι ύπηρεσις προσέφερε στον Σουλτάνο και πός τόν άντάμεινε αυτός. Σάν να μη τού έφταναν δε αυτά, μία ήμερα έπιασε 64 όφωμάτες όδαλασις του, να τόν άτιμάζον!... Και τόσο μάλιστα από την άγριότητα του και τη ζήλεια του, που διάταξε και τις έπαιξαν όλες χωρίς έλεος, στον Πηνειό!...

Συγγρηνος ο Χουροί όπέπεσε στην όρχη του Σουλτάνου και κατά το φθινόπωρο του 1822, τού ήρθε μία κατηγορία από το 'Ντιβάνο ότι έβλεπε τός θρησάρους τόν 'Άλη - Πασσά τόν 'Ιωαννίνον. Άπό στην κατηγορία αυτή, στηρίξαν και άλλες και έτσι τόν κατέδωσαν σε θάνατο. Έπληροφωρήθη όμως έγκαιρος, ότι είχε προγραφεί και για να προλάβη την έκτέλεσι, αυτοκτόνησε, δηλητηρηθείς, περί τα τέλη Νοεμβρίου του 1822, στη Λάμασα. Τού έγινε όμως μεγαλοπρεπέλης κηδεία και τόν έθαψαν κοντά στη γέφυρα του Πηνειού. Στο μνημα του έγραψαν μία πομπή έπιτάμιο έπιγραφή.

Δέν πέρασαν τρεις ήμέρες από την κηδεία του και ήλθεν από την Κωνσταντινουπόλι άπεσταλμένος, ο Καυτζή - μπασσις, ο δήμος της Πύλης, κομίζον το Σουλτανικό φρονιά της θανατικής του καταδίκης. Όταν δε ο δήμος ήμαθε πός ο Χουροί πέθανε, έπέμεινε να ξεθάψουν τόν νεκρό για να τού..... κόψη το κεφάλι, εκτελών έτσι την Σουλτανική διαταγή, ή όποια περιελάμβανε ενά κομισθη τó κεφάλι του Χουροί.

